

Taula rodona sobre la Llei General de Sanitat

El 7 de juny passat, a les 19.30 hores, va tindre lloc al saló d'actes del Col·legi una taula rodona sobre la Llei General de Sanitat. Varen ser invitats com a ponents Na Mercè Pérez i Salanova, presidenta del Col·legi Oficial de Psicò-

legs, delegació de Catalunya, i membre de la Comissió Ministerial per a la Reforma Psiquiàtrica, i En Pere Marcet, catedràtic d'Història de la Medicina i president de la Comissió de Salut del Partit Comunista d'Espanya.

En Joan Huerta, president del Col·legi Oficial de Psicòlegs, de la delegació del País Valencià, va actuar com a moderador de l'acte, senyalant en la presentació del mateix la necessitat de donar a conèixer i debatre la citada Llei General de Sani-

tat, en aquells aspectes on afecte als psicòlegs, no solament com ciutadans, sinó també en la seua perspectiva professional.

En Pere Marcet va començar la seua conferència agraint al Col·legi Oficial de Psicòlegs la invitació de la que havia segut objecte, per a passar a realitzar una exposició àgil sobre el desenvolupament de la sanitat pública al llarg de la història. Per a Marcet, la reforma sanitària ha de ser contemplada com una part d'un procés global en el que la configuració del model sanitari sols puga entendre's dintre d'un model de lluita de classes com un producte de les forces socials en joc.

Al analitzar el desenrotllament del primer Servei Nacional de Salut a Inglaterra, durant 1948, Marcet va senyalar que els protagonistes socials (sindicats, organitzacions de patrons, partits polítics...) són condicions necessàries però no suficients pel desenvolupament dels models sanitaris de salut pública i que és precis un conjunt de professionals de la medicina amb consciència, organització i amb experiència que puguen servir

a una mediació polític-social en l'origen dels anomenats funcionaris nacionals de salut.

A continuació passa a analitzar els desenrotllaments del model sanitari en Espanya en el present segle, centrant la seua exposició en l'actual Llei General de Sanitat; per a Marçet, la present llei no complís els mínims fonamentals, ja que:

1. La reforma sanitària obliga globalment a un gran esforç de finançació, i per altre costat és una continuació de la política d'ajustar la despesa pública als Pressupostos de l'Estat.

2. En l'actual projecte no desapareix la diferenciació de l'assistència al ciutadà segons les diferents comunitats autònomes de l'Estat espanyol. És ja difícil la unificació de l'estructura sanitària de l'Estat.

3. Falta una comprensió

global de la salut. Es manté una estructura sanitària medicalitzada, una interpretació biològica de la salut i la malaltia, i una aplicació tecnològica en els mitjos de curació.

Por últim va remarcar la idea de que la salut i la malaltia són resultats d'una activitat social, és a dir, són un producte social. I va acabar afirmant que si el més important és la salut i l'assistència primària, en l'Equip Bàsic de Salut el psicòleg té un paper important amb el fi de conferir un caràcter globalitzador al concepte de salut.

Na Mercè Pérez va agrair així mateix la deferència d'haver segut invitada a l'acte. Va iniciar la seua exposició amb una breu història de l'origen de la Comissió Ministerial per a la Reforma Psiquiàtrica. Per a Mercè

Pérez, el document elaborat per la comissió significa un canvi de paradigma, ja que es passa a treballar baix un concepte de salut mental. En aquest sentit, un element important fou plantejar que l'atenció a la salut mental ha de realitzar-se dintre de la red d'assistència sanitària normalitzada.

Hi haurien, segons Mercè, dos nivells d'atenció i nivell d'atenció primària, nivell d'atenció especialitzada.

L'Equip de Salut Mental deu actuar com suport de l'Equip Bàsic de Salut, així com en l'interior de l'hospital.

Per altra banda, Mercè Pérez senyala que al document li falten els següents aspectes:

— Una classificació dels principis d'hospitalització psiquiàtrica.

— Una especificació dels projectes que han de

seguir els hospitals psiquiàtrics a l'hora de treballar en un àrea determinada.

A continuació Mercè va passar a indicar la necessitat de que els professionals de la medicina, enfermeria, psiquiatria y psicologia disposen d'un grau de «training» diferent al que actualment es rep en la formació acadèmica actual.

Per últim, va senyalar que el treball realitzat en la comissió ministerial ha estat un punt positiu, com ha segut situar en el document elaborat un pensament surgit en diversos congressos, jornades i encontres científics.

Mercè va acabar afirmant el fet de que ens compromet com a professional i com a Col·legi Oficial de Psicòlegs el objectiu de que l'activitat professional posseisca un sentit per a tota la comunitat en el seu exercici.

